

**HRVATSKA UDRUGA ZA
ZAŠTITU POTROŠAČA**

www.huzp.hr
huzp@zq.t-com.hr

Ozaljska 93/II , 10000 ZAGREB
telefon/telefaks: 01- 46 333 66

Zagreb, 21.lipnja 2014.
Naš broj : 1057-2/14

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA
Uprava za inspekcijske poslove u gospodarstvu
Pomoćnik ministra g. Ismar AVDAGIĆ

Ulica grada Vukovara 78
10000 ZAGREB

336-01/14-01/349
526-12-01-01-01/2-14-2 od 26.06.2014.

Poštovani gospodine AVDAGIĆ,

zahvaljujemo što ste našli vremena i što ste porazgovarali sa s članovima naše udruge u cilju unaprjeđenja suradnje udruge potrošača i tržišnih inspektora.

Nažalost na samom sastanku nismo dobili odgovor kako da potrošači podnose eventualne pritužbe tržišnim inspektorima , a da bi one bile vjerodostojne i da bi inspektori vjerovali nama potrošačima. Nadamo se da ćete nam to priopćiti u pisanom obliku.

Iscrpno ste nas obavijestili o postupku naplate odvoza kućnog otpada i ono što nas posebno interesira, a to je naplata otpada tzv. vikendašima jer im se želi naplatiti odvoz otpada kada ga nemaju odnosno kada nisu u svojim vikendicama.

Mišljenja smo da potrošač ne treba dokazivati da je bio u svojoj vikendici već davatelj usluge treba dokazati da je od potrošača uzeo smeće odnosno ispraznio njegovu posudu za smeće.

Kome bismo mi potrošači trebali dokazati da smo prijavljeni u svom prebivalištu? Na primjer potrošači živi i radi u Zagrebu tu je i prijavljen ima vikendicu u nekom mjestu zašto bi on trebao nositi potvrdu o prebivalištu davatelju usluge odvoza otpadom npr. u Malinskoj kada je prijavljen u Zagrebu. Što bi ta potvrda značila? Da je prijavljen u Zagrebu i da ne treba plaćati otpad u Malinskoj, jer plaća u Zagrebu? Po toj logici nitko ne bi plaćao otpad u mjestu gdje ima vikendicu!!!

*Projekte zaštite potrošača pomažu
Grad Zagreb , Zagrebačka županija i Grad
Koprivnica*

Zašto bi trebao potrošač dokazivati i nositi potvrdu o prebivalištu tijelu javne vlasti-tržnim inspektorima kada oni kao tijelo javne vlasti i sami mogu doći do podatka i sami ga moraju pribaviti.

Nadamo se da tržni inspektori neće tražiti i dokaze o tome koliko je potrošeno električne energije , vode ili nečega drugog jer bi to tek zakompliciralo situaciju o kojoj sada ne bismo pisali.

Na kraju ste naveli da bi potrošač trebao dati dokaz koliko je boravio na adresi na kojoj je ispostavljen račun, a potrošač tvrdi da ga uopće cijele godine nije bilo na toj adresi. Naše pravosuđe poznaje pravno pravilo da nitko nije kriv dok mu se ne dokaže suprotno, a teret dokaza je na tužitelju odnosno u konkretnom slučaju davatelj usluge mora dokazati da je od potrošača prikupio smeće ili otpad.

Naravno Zakon o održivom gospodarenju otpadom nije naveo da se otpad nužno plaća tamo gdje je netko prijavljen jer bi to bila nezakonita naplata prema ljudima, već je naveo da se otpad naplaćuje **prema masi ili količini otpada** koju je potrošač predao , a davatelj usluge preuzeo prema načelu „zagađivač plaća“ i o tome mora voditi evidenciju.

Većina potrošača vikendaša želi platiti otpad kada boravi u svojim vikendicama, a u razgovoru s našim potrošačima nije im omogućeno da to učine kada odlažu otpad već se traži da plaćaju cijele godine kako bi komunalna društva dobivala novac i bez rada, ali im ne pad na pamet da organiziraju prodaju vrećica za smeće sa svojim logotipom. Vikendaši bi kupovali te vrećice (unaprijed) , te bi tako bi bez brige odlagali svoj otpad i što je najvažnije plaćali bi za tu uslugu.

Poštovani g. Avdagić molimo Vas i predlažemo da sa svojim suradnicima ponovo razmotrite naše prijedloge kako bi ipak davatelji usluge bili ti koji moraju voditi evidenciju o pražnjenju posuda potrošača kada bi u skladu s tom evidencijom vršili i naplatu otpada.

S poštovanjem

tajnik HUZP-a

Tomislav Lončar

*Projekte zaštite potrošača pomažu
Grad Zagreb , Zagrebačka županija i Grad
Koprivnica*

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA
UPRAVA ZA INSPEKCIJSKE POSLOVE U
GOSPODARSTVU

Primljeno: 11-07-2014

Ur. broj: 1057/14

KLASA: 336-01/14-01/349
URBROJ: 526-12-01-01-01/2-14-2
Zagreb, 26. lipnja 2014.

**HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU
POTROŠAČA**
n/r Tomislav Lončar
Ozaljska 93/II
10 000 ZAGREB

PREDMET: EKO-FLOR PLUS d.o.o., Varaždin, Pavleka Miškine 63
– odgovor, dostavlja se

Veza: Vaš broj: 970/14 od 29. svibnja 2014.

Poštovani,

Vezano na Vaš podnesak koji se odnosi na odvoz otpada, odnosno na obračun cijene usluge odvoza otpada, dajemo slijedeći odgovor:

Člankom 33. stavkom 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“ broj: 94/2013., u daljnjem tekstu: Zakon) propisano je da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona na način kojim se osigurava primjena načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge sukladno odredbama ovoga Zakona, uredbe iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona i odluke iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona.

Stavkom 2. istog članka je propisano da je davatelj usluge dužan korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona.

Stavkom 3. spomenutog članka je propisano da je davatelj usluge dužan voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada iz stavka 2. ovoga članka.

Člankom 179. stavkom 5. Zakona propisano je da su Jedinice lokalne samouprave dužne donijeti odluke iz članka 30. stavka 7. i članka 36. stavka 13. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona.

Stavkom 7. istog članka Zakona je propisano da je davatelj usluge dužan podnijeti cjenik iz članka 33. stavka 5. ovoga Zakona na suglasnost izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave na koju se cjenik odnosi u roku od mjesec dana od donošenja odluke o dodjeli obavljanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada iz članka 31. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno donošenja odluke o davanju koncesije iz članka 31. stavka 7. ovoga Zakona.

Odredbom članka 182. stavka 1. Zakona propisano je da će Vlada uredbe iz članka 26. stavka 10., članka 29. stavka 10., članka 53. stavka 4. i članka 118. stavka 4. ovoga Zakona donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Odredbom članka 187. stavka 1. Zakona je propisano da, danom stupanja na snagu ovoga Zakona u Zakonu o komunalnom gospodarstvu («Narodne novine», br. 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 49/11., 84/11., 90/11. i 144/12.) prestaju važiti odredbe članaka 3., 11., 20., 30. i 34. u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće, u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada.

Odredbom stavka 3. istog članka Zakona je propisano da cjenici za komunalne usluge doneseni na temelju Zakona o komunalnom gospodarstvu u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće, u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada važe do primjene cjenika iz članka 33. stavka 5. ovoga Zakona.

Imajući u vidu citirane odredbe Zakona, vidljivo je da cjenici za komunalne usluge ostaju, odnosno mogu ostati na snazi maksimalno do 16 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Davatelj usluge može i dužan je cijenu javne usluge obračunavati razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona.

Ako davatelj usluge cijenu javne usluge ne obračunava razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika to predstavlja prekršaj kažnjiv na temelju odredbe članka 171. stavka 1. točke 4. i stavka 2, odnosno 3. Zakona.

Ako davatelj usluge ne voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada to predstavlja prekršaj kažnjiv na temelju odredbe članka 171. stavka 1. točke 5. i stavka 2, odnosno 3. Zakona.

Potrošači koji samo povremeno, odnosno tijekom ljetnih mjeseci borave na određenom području, dužni su platiti odvoz komunalnog otpada samo za predani otpad za vrijeme boravka, a prije pokretanja inspeksijskog nadzora treba utvrditi da li je prijavitelj potrošač u smislu odredbe članka 3. stavka 1. podstavka 9. ZZP-a i to provjerom kod nadležnog ureda državne uprave koji iznajmljivačima daje odobrenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

Ukoliko se radi o osobi koja ne pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu, dakle potrošaču (vikendašu) isti treba dostaviti potvrdu o prebivalištu (prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi) kao i dokaz koliko je boravio na adresi na kojoj je ispostavljen račun za obavljanu komunalnu uslugu (boravišna pristojba i slično).

Sukladno citiranoj odredbi članka 187. Zakona, prestaju važiti odredbe članaka 3., 11., 20., 30. i 34. Zakonu o komunalnom gospodarstvu, u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće, u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada pa time i kontrola legaliteta obavljanja djelatnosti prelazi u nadležnost inspektora zaštite okoliša Ministarstva, sukladno odredbi članka 141. stavka 1. Zakona.

Nadalje, sukladno odredbi članka 24. stavka 4. Zakona o inspekcijama u gospodarstvu („Narodne novine“ broj: 14/14.) inspektor može od nadzirane pravne i fizičke osobe tražiti izvršenje pojedine radnje u postupku radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i odrediti rok izvršenja te radnje.

Člankom 25. istog Zakona propisano je da su pravne i fizičke osobe dužne na pisano traženje inspektora, u primjerenom roku koji odredi inspektor, dostaviti ili pripremiti točne i potpune podatke, obavijesti i materijale koji su mu potrebni za obavljanje inspeksijskog nadzora.

S poštovanjem,

POMOĆNIK MINISTRA
Ismán Avdagić
